

BPE-2-OP/31100/07/GW/07

POSTANOWIENIE

Działając na podstawie art. 14j § 1 w związku z art. 14c oraz art. 216 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 roku Nr 8, poz. 60 ze zm.),

po rozpatrzeniu

wniosku z dnia [REDAKCYJA] roku w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego

postanawia

potwierdzić stanowisko zawarte we wniosku w obowiązującym stanie prawnym w roku 2007.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 210 § 5 w związku z art. 219 ustawy Ordynacja podatkowa, odstępuje się od uzasadnienia postanowienia z uwagi na fakt, iż uwzględnia ono w całości żądanie Strony.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 14c § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 roku Nr 8, poz. 60 ze zm.), Strona ma prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego. Zgodnie z art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), jeśli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa. W myśl art. 53 § 2 w/w ustawy – prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

Warszawa, dnia 26 października 2007 r.

URZĄD	
Województwa Mazowieckiego	
Kod	
2007-10-31	
L. dz. 83 823/9	
Podpis	

Urząd m.st. Warszawy
Wydział Budżetowo-Księgowy
Nowogrodzka 43,
00-691 Warszawa

Wniosek o udzielenie pisemnej informacji o zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2005 Nr 8, poz. 60 ze zm.) wnosimy o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisu art. 7 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, ze zm.).

Stan faktyczny

Podatnik, [REDAKTOWANE] zakupił w 2003 roku nieruchomość przy ulicy Zielnej w Warszawie. Budynek stanowiący tę nieruchomość został wybudowany w 1875r. i jest wpisany do rejestru zabytków pod nr [REDAKTOWANE]. Został także wpisany do ewidencji środków trwałych podatnika. Podatnik obecnie wykorzystuje jedynie część budynku (jedna kondygnacja) na działalność gospodarczą – własna siedziba i wynajem dla innego podmiotu. Pozostała część budynku nie jest wykorzystywana z uwagi na trwające w niej prace remontowe i konserwatorskie.

Jednocześnie Zarząd Spółki składa oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz, że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Pytanie

Czy w opisywanej sytuacji, Podatnik może zastosować przy wyliczaniu podatku od nieruchomości zwolnienie z art. 7 ust. 1 pkt. 6 do powierzchni użytkowej nie zajętej pod działalność gospodarczą – obecnie nie wynajmowanej lub nie zagospodarowanej w inny sposób?

Własne stanowisko w sprawie

Zdaniem wnioskodawcy, skoro w art. 7 ust. 1 pkt. 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych ustawodawca przewidział zwolnienie dla gruntów i budynków wpisanych indywidualnie do rejestru zabytków, pod warunkiem ich utrzymania i konserwacji, zgodnie z przepisami o ochronie zabytków, z wyłączeniem części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, to jest to przepis *lex specialis* w stosunku do art. 2 ust. 1 pkt. 2 w związku z art. 1a ust. 1 pkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nakazujący opodatkowanie nieruchomości znajdujących się w posiadaniu przedsiębiorcy i to wg stawek dla nieruchomości związanych z działalnością gospodarczą. Przepis z art. 7 ust. 1 pkt. 6 ustawy ma pierwszeństwo zastosowania przed wymienionymi wyżej przepisami natury ogólnej. Podobnego zdania był Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 29 października 2002r. (sygn. III S.A. 2815/2001) napisał: „*Analizując powołane przepisy, w ocenie Sądu w składzie orzekającym w niniejszej sprawie, sformułowanie iż nie są zwolnione od podatku od nieruchomości budynki i grunty wpisane do rejestru zabytków w części wykorzystywanej na działalność gospodarczą należy rozumieć ściśle tj. że aby część gruntu czy budynku wpisanego do rejestru zabytków mogła być uznana za wyłączoną ze zwolnienia musi być ustalone to w sposób bezpośredni, że w określonej części budynek, czy też na określonej części gruntu wpisanego do rejestru zabytków jest prowadzona konkretna działalność gospodarcza. Za niewystarczające należy natomiast uznać przyjęcie, iż z okoliczności, że zabytkowa nieruchomość (jej część) znajduje się we władaniu podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą wynika, iż na tej nieruchomości lub jej części jest prowadzona działalność gospodarcza.*”. Tak więc w opisywanym stanie faktycznym, zdaniem Podatnika, ma zastosowanie zwolnienie od podatku na podstawie art. 7 ust. 1 pkt. 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych powierzchni użytkowej nie zajętej na działalność gospodarczą, tu: nie wynajętej i nie wykorzystywanej na potrzeby własne związane z działalnością gospodarczą.

Z poważaniem